

Izbornik

Hrvatska
Unutarnja politika
Gospodarstvo
Bosna i Hercegovina
Vanjska politika
Iseljništvo
Gledišta
Kultura
Znanost
Društvo
Religija
Kolumne
Feljtoni
Intervjui
Izjave tjedna

Poveznice

Vlada RH
Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost
Matica hrvatska
Nacionalna i sveučilišna knjižnica
Hrvatski državni arhiv
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Hrvatski institut za povijest
Društvo hrvatskih književnika
Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća
Hrvatski informativni centar
Hrvatski memorijalno dokumentacijski centar Domovinskog rata
Glas koncila
Slobodna Dalmacija
Novi list online
Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

Zaboravili ste lozinku?
Zaboravili ste Korisničko Ime?
Registracija

Arhiv

[Početak](#) ▶ [Vanjska politika](#) ▶ [I nacisti, i fašisti, su proizašli iz - socijalizma](#)

I nacisti, i fašisti, su proizašli iz - socijalizma

Četvrtak, 13 Svibanj 2010 13:22 |

Kada Josipović i Kosor izjavljuju da je «u temelje hrvatske državnosti ugrađen antifašizam», ne zna se jesu li mislili na Marka Mesića ili na Stjepana Mesića

Očito je da je tzv. Hladni rat zahladio, pak je trebalo vodke da se 'zagrije atmosfera' među uzvanicima parade - Dan pobjede - na Crvenome trgu u Moskvi. Glavni tajnik Vijeća Europe, gosp. Jagland nazvao je tu prigodu "šezdeset peta godišnjica pobjede nacističkog režima". Hrvatski prvaci Josipović i Kosor nazvali su taj dan 'Pobjeda nad fašizmom'. Ima tu i zajednički nazivnik za naciste i fašiste - i jedni i drugi su proizašli iz - socijalizma. No, s obzirom na to da u Hrvatskoj nije postojala ni fašistička ni nacistička stranka, i da borba za obnovu državne samostalnosti nije nikakav ideološki nus produkt, vrijedi se ovdje podsjetiti na to - gdje tražiti izvore sliva tokova koji su sobom proizveli fašizam, a po uzoru na fašizam, desetak godina kasnije i nacional-socijalizam. Talijanski novinar i analitičar Gobetti, zapisao je nakon dolaska Mussolinija na vlast sljedeću tvrdnju: "Fašizam je legitimni izdanak talijanske demokracije prožet poticanjem i usklađenjem siromašnih i pučkog dolaska k svijesti da bi došla pod upliv oligarhije parazitizma i paternalizma". To je dovoljno da shvatimo zašto ga je Mussolini dao ubiti već 1926. Namamiti narod laskavim riječima a onda mu zajašiti na grbaču, to je tipično marksistički «marifetluk»... Mussolini je kao mladić bio sljedbenik svoga oca vatrenog socijaliste s kojim je živio i radio u Švicarskoj, odakle je 1903. protjeran u Italiju zbog toga što je postao vatreni propagator - socijalizma.

Tko je bio Benito Amilcare Andrea Mussolini?

Utemeljitelj fašizma i premijer Kraljevine Italije, Benito Mussolini je bio u početku svoje političke karijere - član Socijalističke stranke Italije i direktor dnevnika 'Avanti, i to počam od 1912. Da bi njegove novine bile što čitanije franc-masoni, koji su tada bili na vlasti u Francuskoj (radikalni socijalisti), dali su mu znatne subvencije. Premda je do izbijanja Prvoga svjetskog rata bio deklarativni pacifist, on je, čim je rat izbio, bio za to da i Italija uđe u rat. Kad je zbog ratnohuškačke politike bio izbačen iz Socijalističke stranke Italije, pokrenuo je svoje novine - 'Il Popolo d'Italia'. Njegov upliv na ratnike na fronti prema habsburškim snagama proizveo je od najhrabrijih 'arditija' - posebne udarne jedinice 'fascio', koje su mu po završetku rata donijele slavu i moć, pak je najprije odlučio obračunati se s onima koji su ga istjerali iz Socijalističke stranke i osnovao je svoju Nacional fašističku stranku (1921.) s borbenim programom po ukusu srednjeg staleža. Prijatelj i suradnik Ante Cilige, Pietro Nenni je u vezi s usponom Mussolinija tvrdio za Ducea: "Bio je narodnjak i sve je činio da takav i ostane, ali nikad nije imao ljubavi prema pučanima". U specifično talijanskom kaosu političkih pravaca, stranaka i struja, Mussolini je odlučio da u talijanskoj parlamentarnoj magmi primijeni načelo 'Kolumbova jajeta' - organizirao je koncem listopada 1922. svoj famozni "Marš na Rim". Glasali su nogama. Kada je ogromna masa znatiželjnih pod uplivom 'squadrista' dospjela s njime u Rim, Mussolini je dobio veliku koncesiju: imenovan je premijerom s ovlastima da stvori talijansku vladu. No, nakon kaotičnih izbora 1924. Mussoliniju je postalo bespredmetno igrati se razgovora, pregovora i ugovora i on se je počeo ponašati kao diktator - sam o svemu odlučivati. Kad je izbačen iz Socijalističke stranke, on je ostao i dalje u prijateljskim odnosima s francuskim radikalnim socijalistima, a također i iskren Staljinov miljenik i nakon Lenjinove smrti.

Talijani ne brkaju pojmove fašizam i antifašizam

Utemeljitelj Nacionalne fašističke stranke, i premijer Italije on je, od 30. travnja 1922. do srpnja 1943. postajao: Prvi maršal Carstva, 25. srpnja 1943. i predsjednik Socijalne Republike Italije. Tek od 1943., pa do travnja 1945. Mussolini je nosio i titulu Duče (vožd). Nakon kapitulacije Italije (početkom rujna 1943.) i operacije Skorzeny, Mussolini je ukinuo Badoglijevu Kraljevinu Italiju i proglasio Republiku Italiju, što je Italija od onda pa do daljnjega i ostala. Talijani nikad ne tvrde da je u temelje republike Italije ugrađen fašizam ili antifašizam. To je pitanje političke pameti. Ukratko, Mussolinijeva Nacionalna fašistička stranka je proizašla iz marksistički shvaćenog socijalizma, priklonila se je populističkoj politici militarizma povoljnim završetkom Prvoga svjetskog rata na strani Zapadnih saveznika. Mussolini se u Rimu dočepao vlasti po uzoru na Lenjina (silom oružja). Kada se je stabilizirao na poziciji totalitarne vlasti za Mussolinija su se otimali i Roosevelt i Staljin. Najuspješniji teoretik Mussolinijeve filozofije bio je Tomaso Marinetti - jednako uplivan u Italiju kao i u Sovjetskome Savezu, gdje je bio njegov najpoznatiji sljedbenik i Vladimir Majakovski.

I Mussolinija su drugi doveli na vlast

Mussolinija su dovele na vlast novčane potpore francuskih francmasona, koji su vodili francusku III. Republiku na temelju svojih francmasonskih teza i to kao - borbeni ateisti. Židovi su odavno u Italiji igrali važne političke uloge. Sidney Sonnino bio je na čelu talijanskoga Senata u dva navrata 1906. i 1909. Godine 1922. u talijanskom Senatu bilo je 19 senatora Židova. U Talijanskoj vojsci je tijekom Prvoga svjetskog rata bilo 50 generala talijanskih Židova, od kojih je Emmanuele Pugliese bio najodlikovaniji talijanski časnik tog rata. Kada je 1921. i 1922. došlo do uličnih sukoba između socijalista i fašista, životom su stradali Židovi Sinigalia, Balaffi i Mondolfo, koje je Mussolini proglasio "fašističkim mučenicima". Glavni financijaši njegova političkog uspona sve do zadnjeg dana bili su talijanski Židovi, od kojih je najizdašniji i najpoznatiji bio Ettore Ovazza. U svim zemljama Židovi su uvijek bili - vatreni i nesebični patrioti. Glavna svrha njihove vjere je - služiti svojoj domovini.

Franco nije imao imperijalne težnje

Fotografije tjedna

Anketa

Hoće li slovenski građani na referendumu podržati sporazum Pahor-Kosor o arbitraži?

- Da
 Ne
 Ne znam

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih Gostiju: 10

Po uzoru na Mussolinija u Europi su se pojavila još dva vrlo uplívna diktatora: Hitler, kojeg su novčano izdašno pomogli francuski francmasoni da bi - demokratskim putem došao na vlast i pretvorio je u posvemašnju osobnu diktaturu, kao i Francisco Franco, španjolski Židov, koji je došao na vlast vojnom silom, uz pomoć Hitlera i Mussolinija, a protiv francuskih francmasona. Za razliku od Mussolinija i Hitlera, koji su bili borbeni ateisti, Franco je bio - žarki katolik. Druga razlika između Franca i dvojice spomenutih diktatora bila je u tome, što su fašistička Italija i nacistička Njemačka bile imperijalne i osvajačke vojne sile, dok je falangistička Španjolska bila striktno stvar nacionalnog oslobođenja i obrane od svakojakog imperijalizma, kako onog s Istoka i sa Sjevera tako i onih sa Zapada. Temeljne odlike fašizma su: laž, mržnja i okrutnost. Te odlike nalaze se i danas u ratnim nasrtajima na strane zemlje pa i grlatih antifašista grabežnih manijaka. Ludo je misliti da je fašizam nestao. On nedeklarativno i te kako djeluje na vatrenim zonama oko globusa. Bosna najbolje zna što to znači...

Matrko Mesić je oslobodio i Staljingrad i Beograd

DUMQUE: Fašizam je nastao kao politički sliv nekoliko tokova čiji su izvori bili u: marksizmu, imperijalizmu, francmasonstvu, židovstvu, pa i diktaturi jednomylja s pokrićem aristokratske tradicije. Državnici pobjedničkih Saveznika, koji su, bilo izravno, bilo posredno, uzeli udjela u priredbi 65. godišnjice Pobjede nad fašizmom/nacizmom, ničim nisu pokazali da se u tim totalitarnim pošastima - fašizmu i nacizmu - nalaze tokovi koji su u taj totalitarni i razorni smjer potekli iz izvora njihovih vlastitih zemalja. Pomalo neozbiljno djeluje suvremena briga u svezi s 'onemogućavanjem obnove fašizma'. Fašizam i nacizam se nikad ne bi pojavili ni u Italiji ni u Njemačkoj da nisu bili pomagani sa strane i promidžbom i novčanim subvencijama njihovih najvatrenijih današnjih kritičara... Francuzi nisu poslali svoga Predsjednika u Moskvu i na televiziji su prikazivali zrakoplovni odred 'Normandie-Niemen', ali nigdje nisam uočio da su spomenuli i 'Division Charlemagne', koja je sudjelovala u ondašnjem nasrtaju na Staljingrad. U tom združenom pohodu na Staljingrad sudjelovala je i ruska 'Divizija Vlasov', koju Rusi danas niti proslavljaju niti ocrnjuju. Oni jednako poštuju sve svoje mrtve. Za razliku od njih na Staljingradu je sudjelovala i Hrvatska legija pod zapovjedništvom pukovnika Marka Mesića. Zarobljena, ta pukovnija je na ruskoj strani bila opremljena i upućena u ukupnosti snaga maršala Tolbuhina - na Rumunjsku, a preko nje i na Srbiju. Marko Mesić je sudjelovao u osvajanju Beograda, a za uspješno obavljenu misiju dobio je čin generala i odlikovanje - heroja Sovjetskoga Saveza. Zanimljivo je da za Tita u 'Velikoj sovjetskoj enciklopediji' možemo pročitati da je "u Jugoslaviji uspostavio fašistički režim". Kada su Ivo Josipović i Jadranka Kosor izjavljivali da je 'u temelje hrvatske državnosti ugrađen antifašizam', onda se ne zna jesu li mislili na Marka Mesića ili na vatrene Titova nasljednika Stjepana Mesića? Morali bi se upisati na jesen u gimnaziju, da bar površno nauče povijest zemlje koju, svojim nepromišljenim izjavama, odlukama i postupcima u svijetu sramote, a u zemlji usmjeruju na podvajanje nacije i svađu među neukima i neodgovornima.

UKRATKO: Kritike fašizma 8. i 9. svibnja 2010. na razinama vlasti svih država pobjednica po isteku Drugoga svjetskog rata, mogu biti shvaćene i kao - implicitne samokritike. Ako je tako - onda je u svoj toj pantalonadi i nazdravičarstvu bilo nečega poučnog.

Mirko Vidović